

En la sombra

Títol original: *Aus dem Nichts* **Direcció i guió:** Fatih Akin **País:** Alemanya
Durada: 100 min **Any:** 2017 **Gènere:** Drama **Interpretació:** Diane Kruger, Numan Acar, Ulrich Tukur, Johannes Krisch, Siir Eloglu, Denis Moschitto, Jessica McIntyre, Ulrich Brandhoff, Samia Muriel Chancrin **Música:** Josh Homme **Fotografia:** Rainer Klausmann **Distribuïdora:** Golem **Estrena a Espanya:** 23/2/2018
No recomanada per a menors de 16 anys
Doblada en espanyol

SINOPSI

La vida de la Katja s'enfonsa quan el seu marit i el seu fill moren en un atemptat amb bomba. Després del dol i la injustícia, arribarà el temps de la venjança. (FilmAffinity)

CRÍTICA

"Vostè vol saber qui va matar la seva família?"

26.05.2017 - CANES 2017: Fatih Akin signa un impactant i eficient drama sobre un atemptat neonazi en el qual es barreja el retrat femení, el cinema judicial i el thriller polític

"Sento molt anunciar-li que les víctimes són el seu marit i el seu fill". La Katja i els seus propparents feia hores que esperaven la terrible confirmació d'un test d'ADN dels raspalls de dents del Nuri i del Rocco, de sis anys d'edat, els cossos dels quals trossejats per l'explosió d'una bomba eren impossibles de reconèixer. Amb aquesta càrrega d'emoció i d'empatia en la tragèdia d'una dona i amb el seu consegüent desig de justícia torna l'alemany **Fatih Akin** a la competició del festival de Canes, on va aconseguir el premi al millor guió el 2005 amb *Al otro lado*. **In the Fade** ofereix un angle i un estil totalment diferents per abordar el tema de la doble cultura, que és la seva pròpia, la germanoturca, i denunciar aquesta vegada els grupuscles que sembren l'odi a Europa.

Descomposta en tres parts ("la família", "la justícia", "el mar"), **In the Fade** entra gairebé immediatament al cor del seu tema després d'un pròleg líric en què mostra el casament a la presó de la rossa Katja (una joia de paper per a **Diane Kruger**) i el kurd Nuri (**Numan Acar**). Sis anys més tard, la parella interètnica segueix vivint el seu amor, enriquit ara per un fill únic. És llavors quan l'atac trenca en mil bocins la felicitat de la jove (una personalitat bastant "bruta", amb els seus tatuatges i la seva falta de pèls a la llengua), i això la precipita no només a un descoratjament profund sinó també als tripijocs de la investigació policial, interessada en els antecedents de tràfic de droga del Nuri. La Katja, però, es va adonar que abans de l'explosió, una dona va abandonar l'escenari amb bicicleta i va passar just davant de la porta de la petita agència d'assessoria fiscal, traducció i venda de bitllets d'avió que el Nuri dirigia. Els culpables no trigaran a ser cridats a judici: una parella de neonazis formada per l'Edda (**Hanna Hildsdorg**) i l'André (**Ulrich Friedrich Brandhoff**).

El judici comença poc després. Obtindran justícia la Katja i el seu advocat Danilo (**Dennis Moschitto**)?

Fatih Akin destil·la amb habilitat les falses pistes durant la fase inicial de la investigació de l'atac i la identificació dels culpables i evita amb cura un enfocament massa demostratiu en un únic sentit (és el pare del jove neonazi qui en va permetre la detenció) per interessar-se especialment per l'angoixa d'una dona desproveïda brutalment de família (com un país dividit) i per les decisions que prendrà en conseqüència. El cineasta filma aquest assumpte amb una atmosfera "a l'americana" (pluges torrencials durant les primeres seqüències, escenes de processos judicials i cinema d'acció en el punt final) al voltant de tres decorats principals i variats (la casa de la Katja, el tribunal i la vora del mar a Grècia). Tot i el coqueteig amb la inversemblança en el seu gir final de l'acció al suspens, la pel·lícula és d'una eficàcia incontestable i té, a més, la imparable virtut de l'emocionant situació melodramàtica de la protagonista: el cruel lloc que ocupa no pot deixar indiferent en un entorn europeu contemporani en què les vides cauen desgraciadament sovint sota les bombes, detonades totes elles per diferents ideologies però pel mateix odi.

[...]

Fabien Lemercier – Cineuropa